

Протокол

№

гр. София, 16.03.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 16.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **10313** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 13:20 часа, се явиха:

На първо четене:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – М. Б. М. -Н., редовно призован, явява се лично, не се представлява.

ОТВЕТНИКЪТ – АДМИНИСТРАТИВЕН РЪКОВОДИТЕЛ НА СПЕЦИАЛИЗИРАНАТА ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, редовно призован, не се явява, не се представлява.

СГП, редовно призована, не се представлява.

СЪДЪТ- По хода на делото?

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като взе предвид становището на жалбоподателката и липсата на процесуални пречки,

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА: Жалбата /л.4/.

ДОКЛАДВА: Постъпила писмено становище от ответника от 02.03.22г.-л.35. Препис е връчен на жалбоподателката.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Поддържам жалбата.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА административната преписка.

ДОКЛАДВА: указания по доказателствата са дадени на страните със съдебен акт на л.28.

ПОВТОРНО УКАЗВА на жалбоподателката, че носи доказателствената тежест на осн. чл. 170 ал.2 от АПК-следва да докаже наличието на фактически основания да ѝ бъде издаден желанието от нея адм.акт с целяното от нея съдържание.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – С оглед разпределението на доказателствената тежест, моля да бъде изискан служебно от Съда цитираният в Заявлението ми- Доклад на Временната комисия за разследване на факти и обстоятелства при използване на сълзотворен газ, употреба на сила и помощни средства от МВР, извършени на 10.07.2020г. и 02.09.2020г. срещу протестиращи граждани, както и за разследване на факти и обстоятелства, свързани с прилагане на специални разузнавателни средства на протестиращи граждани, опозиционни лидери и членове на политически партии от опозицията на 46-то Народно събрание. Докладът е приет с Решение на 46-то Народно събрание на закрито пленарно заседание, проведено на 15.09.2021г., но същият е секретен и затова не може да бъде видян на сайта на Народното събрание, същият не е обявен публично. В Доклада, според публикации в медиите /както съм посочила и в заявлението си/, са огласени имената на посочените в заявлението ми лица, по отношение на които са прилагани специални разузнавателни средства по водено от Специализираната Прокуратура досъдебно производство по чл.95 от НК /престъпления срещу Републиката, метеж, преврат, бунт, въоръжено въстание/. Всъщност, специални разузнавателни средства са приложени спрямо тези лица от доклада, цитирани в пресата и съответно и в моето завяление, именно по искане на Специализираната прокуратура и са разрешени от Специализирания съд. Само пояснявам, че за тези лица не съществува друг правен ред в момента, по който да могат да получат информация дали са били обект на СРС, защото ЗСРС, който се явява специален по отношение на ЗДОИ, не регламентира хипотезата, при която спрямо граждани са прилагани СРС при формално спазена процедура и наличие на издадено формално разрешение. Моля Съда да изиска Доклада като доказателството, че съществува ДП по чл.95 от НК по описа на Специализираната прокуратура. Ако това ДП е още активно-ясно, няма как да се даде информация, но ДП може вече да е приключило без образуване на наказателно производство и тогава за лицата, които са били подслушвани /става дума за дълъг период, месеци наред, и срокът е бил междуременно продължаван/ , не съществува никакъв друг ред, по който те да получат информация дали са били поставени под контрол от специални разузнавателни средства. Ако ДП не е дали резултат, ние искаме заявената информация и въз основа на нея ще търсим вреди по чл.2 от ЗОДОВ. Има пропуск в българското законодателства, който е констатиран в четири решения на Съда в С., това са делата: „Е. и А. за европейска интеграция и права на човека срещу Република

България“; „Х. срещу Република България“ от 2012г.; „Н. срещу Република България“ от 2013г. и сега последното решение от м. януари 2022г. е „Е., К. и Фондация „Програма за достъп до информация“ срещу Република България“. В тези дела е констатирана липсата на ефективно правно средство за защита на лица, които са били обект на контрол със специални разузнавателни средства в рамките на наказателно производство, което е приключило без резултат. За тези лица няма ред извън ЗДОИ, по който да получат информация за това, че са били подслушвани, за да могат след това да реализират правата си по ЗДОВ. Извън рамките на съдебно производство, няма как да бъде изискан този Доклад, защото той е засекретен. Същият беше обсъден и приет с решение на Парламента в закрито пленарно заседание. Аз бях депутат в 46-то Народно събрание и участвах в обсъждането на доклада и в приемането на решението, но се позовавам на информацията за този доклад, която беше огласена от медиите.

СЪДЪТ по доказателственото искане

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ СЪЩОТО и УКАЗВА на жалбоподателката, че:

1/ обж. Решение за отказ за предоставяне на информация е постановено на две основания- заявената информация не е обществена по см. на ЗДОИ и достъпът до заявената информация се осъществява по спец.ред-по ЗСРС. Ответникът, видно от текста на Решението, не твърди в нито един момент/вкл. в писмената си защита/, че не разполага със заявената информация или че тя е класифицирана, за да се налага Съдът по реда на чл. 41 ал.3 от ЗДОИ да събира същата / за да се убеди, че тя съществува, респ. че е или че не е /вече/ класифицирана/. Поради което Съдът следва само да прецени при произнасянето си дали двете основания за отказ съществуват, а това е правна преценка, т.е. спорът между страните е правен и се свежда до това- налице ли са двете посочени в Решението правни основания за отказ.

2/ Докладът на Временната комисия на 46-тото НС е посочен н в заявлението й само като такъв, който е цитиран в пресата и от медийните публикации за него -заявителката е узнала имената, посочени от нея в заявлението й по ЗДОИ.Следователно- нито Докладът, нито съществуването на ДП са били предмет на заявлението, респ. на произнасянето на ответника, поради което изискването на Доклада и на информацията относно съществуването и хода към момента на ДП, се явяват неотнормими към предмета на делото/а той се предопределя от текста на заявлението по ЗДОИ/;

3/ ако желае да се сдобие с Доклада, жалбоподателката следва да депозира заявление по ЗДОИ до НС, където се съхранява Доклад на закритата вече Временна комисия от предходно НС. Едва при постановен отказ на такова едно заявление и образувано дело, Съдът по реда на чл. 41 ал.3 от ЗДОИ би могъл да изиска Доклада от НС.

4/ ако желае да разбере дали е имало образувано такова ДП в СП и какъв е неговия ход към момента, респ. спрямо кого ДП вече е прекратено, следва да отправи запитването си към СП. Едва при постановен отказ на такова едно заявление и образувано дело, Съдът по реда на чл. 41 ал.3 от ЗДОИ би могъл да изиска от СП доказателства относно наличието и хода на ДП, респ. спрямо кого вече е прекратено.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна предвид което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Моля да отмените атакуваното Решение като незаконосъобразно поради съществено нарушение на материалния закон, необосновано, постановено в противоречие с целта на закона и съществено нарушение на административно - производствените правила. Същото е и в противоречие с Конвенцията на защита на правата на човека и основните свободи по чл.8, чл.13 и чл.6. Моля да задължите ответника да предостави исканата обществена информация по следните съображения: засягат се признати и защитени от Конституцията на Република България и Конвенцията за правата на човека – права и свободи, които са лично мой, а също така и на десетки обикновени граждани, журналисти и други лидери на опозицията. Основният аргумент за отказ на исканата информация е, че процедурата е уредена в друг закон-ЗСРС, но този закон регламентира единствено достъпът на граждани до информация за прилагани срещу тях специални разузнавателни средства в случай, в който същите са незаконно прилагани. В конкретния случай обаче става дума за законно от формална гледна точка прилагане на специални разузнавателни средства- поискано от СП и разрешено от СНС, в рамките на ДП по чл.95 от НК. Въпросът дали става дума за законно прилагане на специални разузнавателни средства наистина е интересен, защото законът изисква мотивирано искане с факти и доказателства, че става дума за сговор на протестиращи лица да променят държавния ред чрез въоръжено въстание и метеж. В този смисъл разрешението за СРС не е законно, но в издадено в рамките на законната процедура. Аз и още 112 бр. лица сме обект на прилагане на специални разузнавателни средства в рамките на това производство, което или още е висящо или вече е приключило без резултат. Интересува ни втората хипотеза. За нас не съществува никакъв правен ред по който да получим достъп до тази информация и след това да потърсим правата си по чл.2 т.7 от ЗОДОВ. В този смисъл има и няколко решения на Европейския съд за правата на човека, по които Република България е осъдена, вече ги цитирах. Основното твърдение в тези решения е, че Република България нарушава чл.13, вр. чл.8 на Конвенцията и не предоставя ефикасно средство на защита на лица, които са били обект на контрол със специални разузнавателни средства в рамките на наказателно производство, което е приключило безрезултатно, респ. СРС са прилагани правомерно, но безрезултатно и гражданите предвид факта, че нямат достъп до тази информация, не могат да защитят правата си по ЗОДОВ и след това пред Съда в С..

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕДОСТАВЯ на двете страни 7- мо дневен срок от днес за писмени бележки, ако желаят да депозират такива.

СЪДЪТ СЧЕТЕ ДЕЛОТО ЗА ИЗЯСНЕНО И ОТ ПРАВНА СТРАНА И ОБЯВИ, ЧЕ

ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13:43 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: